

Pep Bou, l'únic domador de bombolles, s'instal·la al Tivoli amb el seu sisè espectacle, Clar de llunes.

MARTA CERVERA
BARCELONA

-¿Viu dins d'una bombolla?

-Des del ventre de la meua mare. Sempre m'ha agradat entretenir-me amb coses creatives. Vaig començar esculpint fusta i qualsevol cosa que trobava. A Granollers, on vaig néixer, estava en contacte amb artesans: fusters, ceramistes, sabaters, picapedrers. M'encantava veure'ls manipular coses.

-¿Com es va convertir en artista d'aigua i sabó?

-Quan estudiava arquitectura tècnica em vaig començar a vincular al teatre. Feia obres de text però volia mostrar metamorfosis en directe. Coses que sorprenguessin el públic, que es quedés bocabadat mirant la meua feina com quan jo era petit i observava els artesans.

-El que fa enganxa.

-Molt. Mirar bombolles és com mirar al cel. No et canses mai de mirar-lo. La prova és que molts han volgut que torni amb el mateix espectacle i demanen que repeteixi *Bufaplànets*. Molts espectadors són pares que vénen a ensenyar als seus fills coses que ells van veure de petits.

-I es va posar a experimentar amb bombolles.

-Bé, en un primer moment ho vaig intentar amb altres materials: paper i plàstic. Però eren materials limitats. La capacitat de sorpresa amb ells era poca. Després vaig descobrir les bombolles, que són meravelloses perquè no es poden comprar ni tampoc regalar.

Pep Bou Artista visual

«Les bombolles no es poden comprar»

ROBERT RAMOS

25 ANYS DE BOMBOLLES DE SABÓ • L'ACOMPANYA A L'ESCENARI EL PIANISTA JORDI MASÓ, INTERPRETANT OBRES DE MOMPOU

-Gràcies a elles s'ha tornat un expert en sabons. ¿Quin és el millor per crear?

-He arribat a la conclusió que el que funciona més bé és posar un tant per cent de sabó molt petit per mantenir la tensió de la bombolla. L'important és l'aigua.

-¿Té deixebles?

-He ensenyat a un grup de nois a Port Aventura.

-¿Han après ràpid?

-No. Els va costar mesos aprendre. S'ha de tenir molta paciència per arribar a fer un espectacle amb bombolles que expliqui una història, que no sigui simple espectacle de cabaret de cinc minuts. Hi ha hagut moments durs en què no sortien les coses com jo volia. He tingut crisis profundes perquè no podia trobar el que buscava, un registre que no només fos bell.

-¿Projectes?

-El pròxim espectacle no l'interpretaré jo. Es dirà *Avam*, que significa a veure en menorquí. Jo el dirigiré però el faran cinc actrius a qui ensenyaré a crear mons i personatges amb el sabó.

-¿Per què col·labora amb Jordi Masó?

-M'ho va proposar i em va agradar. Treballar amb un músic com ell és un luxe. Junts vam pensar en les músiques que s'adaptarien més bé a *Clar de llunes*. En l'espectacle jo miro de seguir el seu ritme i ell el meu.

-Expliqui'm alguna cosa impossible que hagi fet amb bombolles.

-Poso una bombolla dintre d'una altra en una taula. Entre les dues, en creio una tercera que omplo de fum, i la faig girar. És una de les coses de les quals estic més satisfet. Només em surt la meitat dels cops. Aviso el públic abans d'intentar-ho i, com a

molt, dono cinc oportunitats. Si no em surt a la cinquena, ho deixo. No tot està en la meua mà. Les bombolles resisteixen més o menys temps en funció de la humitat de l'aire.

-¿Hi ha missatge en el seu espectacle?

-M'agrada pensar que les bombolles fan reflexionar més sobre l'existència i el fet que estem de pas. Espero que la gent reflexioni sobre la inutilitat del luxe i del que és superflu i s'adoni de la facilitat de disfrutar amb les coses més elementals. Si les

«Espero que la gent reflexioni sobre la facilitat de disfrutar amb les coses més elementals»

bombolles aconsegueixen fer-nos sentir més fràgils, excel·lent.

-Per bombolla, la política.

-No em parli de polítics. Visc a Corró d'Amunt, un petit poble afectat, però menys que les Franqueses del Vallès, pel quart cinturó que volen construir de forma totalment inconscient. Es volen carregar un terreny natural fantàstic només per arribar 10 minuts abans a un lloc. ¿Per què volem córrer tant? ¿Per què ens preocupen tant els cotxes? ≡